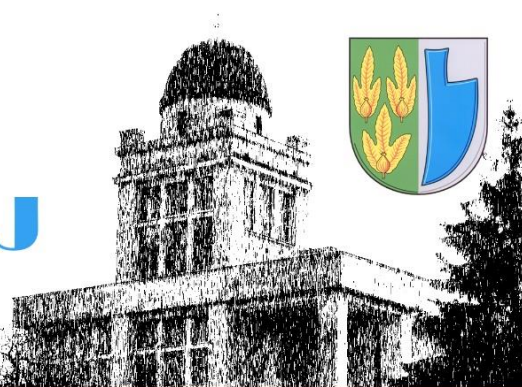

HRABOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK - prosinec 2019

Zadlužuje se Hrabová neúměrně?

Vážení spoluobčané, jak všichni registrujete, v naší obci se stále staví něco nového. Především poslední dvě akce, již dokončená přístavba MŠ a v současné chvíli probíhající stavba Domu pro seniory, může u některých z Vás vyvolávat otázku, zda se obec neúměrně nezadlužuje. Samozřejmě rozumím těmto obavám a proto jsem se jako předseda finančního výboru rozhodl situaci vysvětlit a tuto obavu vyvrátit.

O nutnosti těchto staveb samozřejmě vznikají také spekulace. Na úvod tedy důvod. Přístavbu školky si vyžádala Novela školského zákona z roku 2016 o povinném posledním roku předškolní výchovy, které by stávající stav školky nevyhověl. A druhá stavba je naší občanskou povinností, kterou je postarat se o naše seniory, umožnit jim dostupné a důstojné bydlení.

Nyní čísla:

Přístavba školky. Jednalo se o investici cca 14 500 000 Kč. Dotace na tuto stavbu byla od státu 13 039 000 Kč. Takže za cenu, za kterou se dnes nedá postavit rodinný domek, tedy 1 461 000 Kč, jsme naši školku plošně zdvojnásobili a navíc se zrekonstruovala i kuchyň a vnitřní vybavení. To ale většina z Vás viděla, když se školka slavnostně otvírala. Ano, i na tuto stavbu jsme si vzali úvěr ve výši 14 800 000 Kč, ale ten jsme v loňském roce částečně splatili poskytnutou dotací a zůstatek 1 439 000 Kč bude splacen do 31.12.2019. To znamená, že do roku 2020 vstoupíme bez jakékoli úvěrové zátěže.

Dům pro seniory bude stát dle vysoutěžené ceny 17 911 713 Kč. I na tuto stavbu nám bude poskytnuta dotace a to ve výši 7 200 000 Kč. Tuto částku jsme museli proinvestovat ještě v tomto roce, což se podařilo. Další část stavby už musíme hradit z našich prostředků, respektive z úvěru, který máme schválený, ale ještě jsme jej nezačali čerpat. Čerpání bude v průběhu příštího roku, postupně, jak se bude stavba dokončovat. Předpokládaný termín dokončení je září 2020. Poté začneme úvěr splácet a to 1 200 000 Kč ročně, po dobu cca 10 let. To není nijak neobvyklá částka, v letech 2015 a 2016 jsme spláceli 1 657 000 Kč ročně a minulý rok například 1 439 000 Kč. Vezmeme-li v úvahu, že na nájemném od roku 2021 vybereme ročně 350 – 400 tis. Kč, pak se dostáváme na částku, kterou musíme zaplatit z jiných zdrojů ve výši cca 850 000 Kč ročně, což je nejnižší částka na splácení úvěrů od roku 2014.

Zadluženost obcí pravidelně kontroluje i ministerstvo financí, a to pomocí ukazatele dluhové služby. Problém nastává, pokud je tento ukazatel u obce vyšší než 30%. Takovéto hodnoty i po dostavbě Domu pro seniory nebudeme zdaleka dosahovat, naše hodnota bude mezi 6-8%.

Na závěr ještě vývoj volných peněžních prostředků na bankovním účtu obce. Před pěti lety bylo k 31.12.2014 na účtu obce 2 529 000 Kč, na konci roku 2019 bude tato částka více než dvojnásobná tedy 5 496 000 Kč. I z toho je jasné, že obec má dostatek volných prostředků pro případ nepředvídaných výdajů, eventuelně pro další rozvoj a investice.

Shrnu-li tyto skutečnosti, tak musím konstatovat, že obec hospodáří velmi úspěšně a její zadlužení není nijak vysoké, ba naopak, je na velmi nízké úrovni.

Dalibor Hastík, předseda finančního výboru obce

Zastupitelstvo se na svém listopadovém zasedání zabývalo vývojem nákladů a tržbami za vodu, stočné a provozováním likvidace odpadů.

Voda

Prodej vody za letošní rok byl v mírném zisku, který se pohybuje okolo hodnoty 20 000,- Kč za rok. Z tohoto pohledu by nebylo třeba s cenou pro příští rok hýbat. Náš dodavatel vody však se všemi obcemi šumperské části Vodovodu Pomoraví projednal plánované údržby a opravy v následujících letech. Finance na tyto akce musí vygenerovat prodej vody a proto bylo odsouhlaseno navýšení vody i s daní z přidané hodnoty o 3,- Kč/m³. Proto pro příští rok bude cena vody v Hrabové navýšena z 24,-Kč na **27,- Kč/m³**. Poplatek za vodoměr se navýší na 200,- Kč/rok.

Stočné

U stočného zastupitelstvo nenavrholo navýšení, protože provoz ČOV není ve ztrátě a příjmy za stočné pokrývají náklady. Proto v příštím roce cena stočného zůstává stejná ve výši 1080,- Kč/ osoba.

Odpady

Dlouhá léta se s poplatkem za odpady nehýbalo. Poplatek činil 200,- Kč na osobu/rok. Víme proč se stanovil poplatek tak nízko. Bylo to z důvodu koeficientování daně z nemovitostí, kdy se zastupitelstvo rozhodlo kompenzovat nárůst daně majitelům rodinných domů, který v obci činil celkově 100 tis. Kč. Proto se snížil poplatek za likvidaci odpadu na 200,- Kč. Z příložené tabulky je patrný nárůst nákladů za likvidaci, svoz a sběr odpadu a rozšíření o likvidaci rostlinného odpadu.

Odpady 2014 - 2019			
	příjmy (občané + Ekokom)	Výdaje	Dotace obce
2014	194 367 Kč	294 714 Kč	100 347 Kč
2015	253 420 Kč	305 602 Kč	52 182 Kč
2016	216 996 Kč	332 563 Kč	115 567 Kč
2017	200 643 Kč	367 285 Kč	166 642 Kč
2018	193 019 Kč	456 041 Kč	263 022 Kč
2019	272 587 Kč	530 000 Kč	257 413 Kč

Obec v letošním roce pokryla výběrem poplatků od občanů a příspěvkem Ekokomu (jde o příspěvek za třídění odpadu) přibližně 50% nákladů a dalších 50% kryje z rozpočtu. Proto se zastupitelstvo rozhodlo navýšit pro příští rok poplatek na **400,- Kč/osobu**. I tak se obec bude v příštím roce nadále podílet na nákladech za likvidaci odpadů částkou přesahující 100 000,- Kč.

Co je nového v naší Ekoškole?

Ve školním roce 2020/2021 nám končí období, pro které nám byl mezinárodní titul Eco-Schools udělen a již potřetí nás čeká obhajoba tohoto titulu prokázáním splnění jednotlivých kroků (úkolů) před auditory.

Na začátku tohoto školního roku proběhla obnova Ekotýmu. Být členem této skupiny zodpovědných a pracovitých dětí znamená mít ekologického ducha, nelenit a každý pátek si přivstat a být ve škole již v 6:45, účastnit se a podílet se na přípravě mimořádných schůzek nebo akcí, a to i ve dnech volna či prázdnin. O práci v Ekotýmu byl velký zájem, a tak kandidátka čítala asi 30 zájemců. Ze zkušenosti víme, že je optimální pracovat

s menší skupinou (8 – 10 dětí), a proto se v září konaly u nás ve škole volby. Všechny děti naší školy mohly dát svoje hlasy pěti zástupcům, o kterých si myslely, že splňují daná kritéria. A vida! Nový Ekotým byl na světě. Tvoří jej 8 dětí – kluci a holky od druhého ročníku až po pátý.

A co jsou nové úkoly, do jejichž plnění se s chutí sobě vlastní hned pustili?

Vstoupili jsme do pilotního projektu organizace Tereza a ČEZu a měříme vnitřní prostředí naší školy. Projekt se jmenuje „CO2 je ve vzduchu?“ Tento projekt se nese v duchu badatelsky orientovaného vyučování, kdy si skupinky dětí stanovují svoje hypotézy, potom bádají a vyhodnocují. My k tomuto účelu máme půjčený speciální měřák, který měří nejen kvalitu vzduchu v jednotlivých prostorách naší školy, ale také teplotu, hluk a světlo.

Dalším okruhem, o kterém hodně diskutujeme, je problém dopravy. Víte, že naše děti v poselství světu, které zaznělo k Mezinárodnímu dni Ekoškol, jsou pro zrušení cest a chodníků? A aby bylo víc zelených trávníků a rozkvetlých luk?

Pro dopravu v naší obci děláme alespoň to, že je nás občas vidět u silnice v reflexních vestách, počítáme průjezd vozidel v různých časech, stanovujeme si hypotézy, kolik řidičů porušuje nejen rychlost, ale nevěnuje se plně řízení vozidla. O všech závěrech se pak snažíme informovat veřejnost, ale i Policii ČR. S tou jste nás měli možnost vidět právě 5. prosince v dopoledních hodinách na společné akci Mikuláš nebo čert.

Jednalo se o preventivní akci zaměřenou na kontrolu rychlosti projíždějících vozidel, dokladů, zimní výbavy i hladiny alkoholu. Hrabčata se na akci dlouho připravovala - vyrobila andílky, nabalila sáčky s uhlím. Ti vzorní řidiči, kterých bylo víc - dostali anděla s přáním: „Ať vás provází na vašich cestách!“ A pár jedinců, kteří si odváželi uhlík se slovy „Polepšete se!“, mělo možnost nápravy a mohli nám zazpívat nějakou písničku.

Kéž by se do podvědomí všech řidičů projíždějících nejen Hrabovou, dostala tato výstraha jako ponaučení, že nejsou na cestách sami a že spěch se nevyplácí.

Za celý Ekotým naší školy vám všem přeji, aby vás všechny vaše cesty dovedly, kam mají a vy se na nich radovali z každé nové zkušenosti a krásy světa.

Eva Mráček Vysoudilová, koordinátorka Ekoškoly

Zamyšlení

Určitě se vám v životě už někdy stalo, že nastala situace, kdy jste se museli zastavit a říct si: „Jak je možné, že když dělám to nejlepší, co umím, nejdou události tak, jak chci?!“ Tenhle moment je nejlepší příležitostí v životě trochu přibrzdit a zamyslet se, co za tím vězí. Brzy každý člověk přijde na to, že má problémy vytyčit si a udržet své hranice. Dělá mu potíže stát si za svým slovem, vykonává pro druhé spoustu věcí a neumí říci „NE“.

Takovýchto vlastností dospěláků umějí rychle a účinně využít děti. Ty velmi dobře vědí, že když dospělý jednou řekne „NE“ a pak povolí, že mají vyhráno. V okamžiku, kdy dospělý řekne: „Tohle nedostaneš!“ a pak věc koupí, dítě už ví, že je „po jeho“. V tuto chvíli ale človíček, který potřebuje pevné hranice, jasné, klidné a důsledné vedení rodičů, aby se cítil na světě bezpečně, dostává naopak volnost svých rozhodnutí. Od raného věku, den co den, jsou děti doslova zavalovány nutností se rozhodnout. Však posuďte sami: „Obujeme botičky? Půjdeme ven? Dáš si chlebič nebo rohlík? Chceš tuhle čepičku nebo tamtu?“ Těmito otázkami nakládáme dítěti na jeho bedra příliš velké nálože. Ono ve svém věku přece nemůže vědět, co je pro něj dobré a kdy??? Jak z toho ven? Prostě chovat se dospěle. Vynakládat každodenně úsilí, stát si za svým a stanovovat jednoznačně budoucí běh věcí. Je to zkrátka obrovská dřina, ale my dospělí jsme schopni ji na rozdíl od dětí zvládnout. Je to zároveň i velká nutnost! Jedině tak můžeme svému dítěti dát opravdovou lásku, klid a bezpečí. Použijte tedy na závěr tři vzkazy dětí rodičům z knihy Zdeňka Matějčka - Škola rodičů:

- ♥ Nerozmazlujte mě – vím dobře, že bych neměl dostat všechno, oč si řeknu – já vás jen zkouším!
- ♥ Nebojte se být přísní a pevní – mám to raději, cítím se pak bezpečně!
- ♥ Nechraňte mě před všemi následky mého jednání. Potřebuji se někdy naučit snášet obtíže a bolest!

Možná si říkáte, jak asi souvisí tyto řádky s téměř vánočním tématem našeho hrabovského zpravodaje. V závěru roku si vždy lidé přejí lásku, zdraví a štěstí. Tohohle všeho můžeme dosáhnout úplně sami právě tím, že svoje osobní hranice budeme umět sami u sebe citlivě vnímat a na druhé straně ostatním důsledně vymezovat. Když to budeme umět my, budeme schopni předat to i našim dětem a vést je v životě k lásce, štěstí a zdraví. Přeji vám všem na sklonku tohoto roku právě tohle...

Jaroslava Vločka Králová

Slova mé kolegyně Jarušky mi mluví z duše. Stačí se zaposlouchat do náhodných rozhovorů rodičů a dětí v obchodech, dopravních prostředcích či jen v šatně a pochopíte. Docela by mě zajímalo, kolik dostane běžné dítě předškolního věku otázek za den a co hůř, kolikrát denně je vystavováno nutnosti se rozhodnout. Přeji tedy všem dětem klidné dětství a nám dospělým dostatek sil ho našim dětem zajistit.

Jménem celého kolektivu ZŠ a MŠ Hrabová přeji i krásné prožití vánočních svátků a v roce 2020 vše dobré☺.

Jana Večernice Vondálová

Činnost mladých hasičů

Náš kolektiv mladých hasičů zahájil letošní sezónu 14. září výletem do Čech pod Kosířem, se zastávkou v leteckém muzeu ve Vyškově. Hlavním cílem našeho výletu bylo především hasičské muzeum v Čechách pod Kosířem, ale navštívili jsme zde i slavné muzeum kočárů, výstavu filmů Zdeňka Svěráka a rozhlednu Velký Kosíř.

Hned následující víkend jsme se vydali na první kolo soutěže Ligy mladých hasičů a to do Sudkova na Hasičský čtyřboj, složený z disciplín: střelba ze vzduchovky, uzlová štafeta, základy zdravotní péče a běh na 60 m s překážkami. Celkově se družstvo mladších umístilo na 4. místě a družstvo starších na 6. místě. Za jednotlivce se v kategorii mladší dívky umístila na krásném 3. místě Nikola Pudilová.

Dále následovala soutěž Šumperský Soptík, kde se ve své kategorii mladší chlapci nejlépe umístil Štěpán Pudil - 3. místo v okrese Šumperk a za starší chlapce Jan Pavlík - 7. místo v okrese. V říjnu se za ne příliš příznivého počasí konal Závod požárnícké všestrannosti (orientační běh v lese s šesti různými stanovišti), kde navzdory dešti a zimě vybojovali naši mladší žáci medaile za 3. místo. I starším žákům se dařilo, skončili 5.

Zatím poslední soutěž, které jsme se zúčastnili, i když z důvodu velké nemocnosti dětí opravdu v hodně pozměněné sestavě, byla 7. prosince Štafeta 8x50m v Hrabšíně. Zde skončila obě naše družstva zhruba v polovině startovního pole. V průběžném celkovém pořadí se zatím naši mladí hasiči v kategorii mladších vyskytují na 7. místě z 21 družstev a v kategorii starších na 6. místě z 24 družstev. Tak snad se bude našim mladým závodníkům dařit i v následujících soutěžích.

Za vedoucí mladých hasičů Magdalena Johnová

Zásahová jednotka SDH

Po rušném létě, kdy naše zásahová jednotka vyjízděla 4x během 6 týdnů, přišel klidný podzim, bez výjezdů. Rád bych využil tento prostor a vysvětlil několik věcí, co se výjezdů a pomoci například při požáru týče.

Zásahovou jednotku SDH zřizuje obec, která zajišťuje výzbroj a výstroj, jako jsou hadice, osvětlovací technika, auto, zásahové obleky, helmy, boty, rukavice atd., tak aby jednotka byla plně vybavená a akce schopná.

Naše zásahová jednotka má 13 členů, z toho má tři proškolené velitele, kteří mohou velet při zásahu, dále tři proškolené strojníky a sedm členů. Velitelé (jedná se o velitele jednotky, zástupce velitele a velitele družstva) musí absolvovat pravidelná školení a to vždy 3x během pětiletého cyklu a jednou za pět let mají přezkoušení. Stejně tak to mají i strojníci. Mimo to jsou pravidelná školení, která absolvují 1x ročně všichni členové. Jsou to tematická školení od profesionálních hasičů ze Zábřeha. Každý člen jednotky musí absolvovat 1x za dva roky zdravotní prohlídku. Tato školení a prohlídky jsou nezbytné pro to, aby se hasič mohl účastnit zásahu.

Další nutností je materiální vybavení hasiče, což je ochranný zásahový oblek, boty, helma a rukavice. Bez těchto ochranných prostředků, by neměl hasič jít k zásahu. Zmiňované vybavení, máme pro 9 členů zásahové jednotky. Samozřejmě jsou výjimky, jako je například strojník, který takto vybaven být nemusí. U zásahu, pokud není hasič přímo u požáru, může být zásahový oblek nahrazen pracovním stejnokrojem tzv. PS2 a vzhledem k tomu, že máme dostatek zásahových přileb, která je povinná, mohou se teoreticky zásahu zúčastnit všichni členové najednou.

Z toho všeho vyplývá, že k zásahu může vyjet pouze hasič, který je správně vybaven (oděn), ale především je proškolen a je zdravotně způsobilý. K zásahu nesmí vyjet jiný člen SDH, který nemá tuto způsobilost. Tak například, přestože u požáru domu v srpnu bylo více členů SDH, tak přímo u požáru byli pouze členové zásahové jednotky. Je to především z důvodu bezpečnosti a myslím, že je to tak správně.

No a na závěr, jak to vlastně funguje, když je poplach?

Velitel jednotky a členové zásahové jednotky obdrží sms zprávu z operačního střediska hasičů v Olomouci, která obsahuje stručný popis co se stalo, kde se to stalo a které okolní sbory tam pojedou a s jakou technikou. Velitel pak komunikuje s operačním, které upřesní podrobnosti, například, kam má naše auto jet. Naše jednotka je zařazena v kategorii JPO V, to mimo jiné znamená, že můžeme zasahovat pouze na katastrálním území Hrabová. Například, když by byla dopravní nehoda víc než 100 metrů za odbočkou k Hrabovskému hřbitovu, směrem na Dubicko, což je už mimo náš katastr, tak se nás tato událost netýká, pokud nás tam výslovně nepošle operační z Olomouce. No, ale když už tedy vyjedeme k zásahu, tak u něj velí velitel jednotky, která je tam první, nicméně po příjezdu profesionálních hasičů ze Zábřeha, velení přebírá jejich velitel zásahu a náš velitel se poté řídí jeho pokyny, až do ukončení zásahu.

K činnosti zásahové jednotky ale také patří například kontrola hydrantů v obci. Ty budeme kontrolovat letos v sobotu 28.12.2019. Takže Vás opět žádám, aby jste nám na nich neparkovali. To vlastně platí obecně po celý rok.

Další činnost SDH

Jak už je léta zvykem, i v této plesové sezóně proběhne Hasičský ples. Tentokrát v nezvyklém datu přestupného roku, 29. února 2020. Tímto Vás všechny zvu a věřím, že se opět společně dobře pobavíme.

Na závěr mi dovolu, abych Vám popřál klidné a šťastné Vánoční svátky, veselého silvestra a úspěšný vstup do nového roku 2020.

Dalibor Hastík

Zatoulané chanukové světlo

Zatímco křesťané rozsvěcují čtyři týdny před Vánocemi adventní svícen se čtyřmi svíčkami, jejich starší sourozenci židé slaví v nejkratších dnech roku týdenní svátek chanuka. Na chanukovém svícnu, který má osm svící a devátou zapalovací – šamaš, zapalují děti každý den jednu svíci na památku posvěcení poničeného jeruzalémského chrámu ve 2. století př. Kr. (chanuka znamená „posvěcení“). Svátek chanuka milují hlavně děti, protože je veselý, dobře se při něm jí a dospělí dětem u každodenní hostiny vyprávějí různé kouzelné příběhy. Jako ten o rabi Baruchovi z Mesibože v Haliči.

Rabi Baruch byl člověk neobyčejný a velice zbožný, dokázal dělat zázraky. Když se modlil, jeho slova pronikala až k nebeskému trůnu a někdy se přitom zachvělo i nebe. Kolem sebe shromažďoval chlapce, které vyučoval tajemstvím Tóry, Mojžíšova zákona. Všichni chlapi svého učitele vroucně milovali a on miloval je. Jeho neoblíbenějším žákem však byl Jisrúel, syn chudého kováře. Tehdy na podzim si Jisrúel vyžádal pár týdnů prázdnin, aby mohl navštívit svého otce. Rabi nebyl rád, ale když žák slíbil, že se na začátek chanuky vrátí, svolil.

Prázdniny utekly jako voda. Jisrúel s tatínkem se naposledy objali a hoch vyrazil na zpáteční cestu. Bylo těsně před chanukou, napadl sníh, a proto mu otec svěřil saně s jedním koníkem. Už se stmívalo, když chlapec dojel k hostinci, kde mohl přenocovat. Ale protože se mu po milovaném učiteli moc stýskalo, rozhodl se jet dál, aby s ním mohl být už při ranní modlitbě. Byl temný prosincový den, z oblohy se začaly hustě sypat sněhové vločky a ostře kvílela meluzína. Kůň sjel ve tmě z cesty do hlubokého lesa. Tu najednou prudce zastavil a Jisrúel pocítil na krku stisk pevné ruky. Obstoupila ho banda lupičů. Hned začali vyděšeného chlapce vyslýchat: „Odkud jsi a kam jedeš? Co vezeš? Kde máš peníze? Dej je sem nebo s tebou zle zatočíme!“ Chlapec se hájil, že nic nemá,

že je z chudé rodiny a že se vrací do své školy. S pláčem prosil lupiče, aby mu neublížovali a propustili ho. Ti ale nechtěli nic slyšet. Zavezli strachy polomrtvého Jisrúela na výslech ke svému náčelníkovi. Krutý jednooký chlap na hoča křičel: „Okamžitě mi řekni, kdes ukryl poklad. Jinak je s tebou ámen!“ A chlapec s pláčem odpověděl: „Já žádný poklad nemám. Můj největší poklad je moudrost rabi Barucha. Musím se k němu vrátit a dál se učit. Pusťte mě, prosím vás!“ Náčelník Jisrúela nakonec propustil, ale napřed ho nechal dlouho v nejistotě, pak ho zbil bičem a na cestu řekl: „V lese na tebe stejně čekají vlci!“ Kůň se rozjel, ale po chvíli hned zase zastavil, protože uslyšel, jak se z lesní temnoty blíží vlčí vytí. Jisrúel se třásl strachy a modlil se.

Ten večer rabi Baruch zahajoval chanukovou slavnost. Když zapaloval první svíci, myslel na Jisrúela: Zapomněl na svůj slib nebo ho potkalo neštěstí? Všichni společně zapěli úvodní hael. Když dozpívali, svíčka prskla a zhasla. Chlapci zděšeně vykřikli a jeden chtěl světlo znovu zažehnout. Ale rabi ho zadržel. Najednou věděl, co se stalo. „Bud'te trpěliví, chlapi. Dobře to dopadne.“

V tu chvíli se stalo v lese něco zázračného. Nejdřív Jisrúel ucítil na tváři jakoby dotek teplé dlaně a hned z něho spadl strach. Před saněmi zablikalo světélko. Pohybovalo se vpřed, ze strany na stranu a projasňovalo temnotu.

Světlo sílilo, rozlívalo se dál do lesa a odehnalo hladové vlky. Kůň snadno našel cestu a saně se rozběhly po cestě směrem, kam je vedl jas plaménku. Brzy tak dojeli do vsi a hned ke škole. Ve chvíli, kdy Jisrúel seskočil ze saní, se na svícnu - chanukii - znovu rozžehl plamének první svíčky, který předtím zhasl. Když Jisrúel vstoupil do třídy, přivítali ho spolužáci výkřiky radosti. Všichni děkovali Bohu za záchranu kamaráda, objímali ho a ze všech nejvíc ho k sobě tiskl jeho milovaný rabi Baruch. Nikdo se neptal, co se stalo, každému bylo jasné, že se stal zázrak. Pak teprve začala radostná chanuková oslava a trvala až do rozednění. Chlapci při tom jedli milované sýrové taštičky, jaké se pečou jen na svátek chanuka. Jisrúelovi nikdy tak nechutnaly a až do své smrti nejedl žádné jídlo s větší vděčností.

V Novém zákoně v Matoušově evangeliu si můžete přečíst příběh o putování Tří králů. Poté, co je zlý král Herodes poslal do Betléma, aby pátrali po narozeném Ježíškovi, sestoupila hvězda, kterou viděli ze své observatoře v daleké východní zemi, na zem. Tři králové šli temnou nocí, cestu neznali, ale mesiášova hvězda šla před nimi, až je dovedla k místu, kde našli Marii s Josefem a to děťátko. Tu padli na zem, klaněli se a předali maličkému králi své dary, zlato, kadidlo a myrhu. A stejně jako Jisrúel na tento večer až do své smrti nikdy nezapomněli.

Program vánočních bohoslužeb v evangelickém kostele v Hrabové.

Neděle 22.12., 4. adventní neděle 9:00 bohoslužba.

Úterý 24.12., Štědrý den 22:00 Půlnoční bohoslužba,
zpívá pěvecký sbor Hrabová a Zábřeh, kázání Vlastislav Stejskal.

Středa 25.12., Hod Boží vánoční 9:00 bohoslužba se sv. Večeří Páně, zpívá hrabovský pěvecký sbor

V Zábřeze, čtvrtek 26.12., 2. svátek vánoční, 10:00 Svatoštěpánské rozjímání a zpívání:
„Na Štěpána dobrý král“, připravuje Jan Hudec se spolupracovníky, na závěr beseda.

Neděle po Vánocích 29.12. 9:00 dětská bohoslužba.

Středa 1.1.2020, Nový rok 9:00 bohoslužba se sv. Večeří Páně. Zpívá pěvecký sbor.

Kéž Vám nebeské světlo svítí v srdci o Vánocích i po všechny dny nového roku 2020!

To přeje všem čtenářům Zpravodaje za celý evangelický sbor

Jan Hudec, farář v Hrabové

Hraběnky, z.s.

Milí spoluobčané, naposledy v tomto roce píšu příspěvek do Hrabovského zpravodaje. Již po několik let jsem Vás touto cestou zvala na silvestrovské posezení pro veřejnost, které náš spolek pořádal. V letošním roce jsme na schůzi našeho spolku rozhodli, že ho nebudeme pořádát. Možná se k této tradici časem vrátíme, možná ne, to ukáže čas. Roky nám přibývají, sil i členů ubývá a hlavně čas běží moc rychlým tempem. V průběhu roku pořádáme Slet čarodějnic, Pohodový věšlap, Podzimní strašení a všechny tyto akce vyžadují čas, energii, práci. Všichni, kteří pořádají akce pro veřejnost, ví, o čem mluvím. Na Silvestrovském posezení již nebyla velká návštěvnost a tak i naši členové, kteří ho chystali, si budou moci strávit Silvestra po svém a po letech i bez žádné zodpovědnosti. V roce příštím Vás na našich tradičních akcích opět rádi uvidíme. Pokud bude sníh, tak třeba i na Krakonošově jízdě na bobech, lyžích, sáních... Snad paní zima k nám bude přivětivá.

Nyní mi jménem celého našeho spolku nezbývá než popřát všem čtenářům Hrabovského zpravodaje klidné vánoční svátky a šťastný nový rok 2020.

Lenka Žížková – předsedkyně Hraběnky, z.s.

Vážení Hrabováci,

historie je součástí kulturnosti a zkusme se znovu vrátit asi o sto let a posoudit aktivitu a schopnosti tehdejších Hrabováků.

Výpis z paměti Václava Havelky z Hrabové: Sokolská Jednota v Hrabové byla založena v roce 1911.

Zakládající členové byli tito bratři :

Janíček Alois - učitel v Hrabové, Svozil Alois - učitel v Hrabové, Linhart Karel, Balcárek Hynek, Drlík Antonín, Žák Emanuel, Šafář Josef, Linhart Dobromil, Houserek Stanislav, Merta Jaroslav, Pavlík Jan, Pavlík Ladislav, Drlík Ladislav a Hegemon Josef.

Za dorost: Verner Petr, Drlík Stanislav, Drlík Josef, Žváček Vladimír, Tun Josef, Šafář Karel, Drlík Jan č.98, Pech Antonín, Pech Bohumil, Reich Oldřich.

Za žáky: Havelka Josef, Horák Josef, Drlík Severin, Drlík Jan, Reich Isidor, Reich Stanislav, Žváček Josef, Tun Karel, Horák Václav, Drlík Vojtěch, Linhart Vojtěch, Skála Jan a Pavlík Moric.

Členky: Mertová Anna, Žáková Josefa, Bezděková Ludmila, Horníčková Marie, Havelková Růžena, Dokoupilová Magdalena, Pavlíková Ludmila, Žáková Ludmila, Pospíšilová Marie,

Mladší členky: Housenková Marie, Franková Růžena, Drlíková Miroslava, Chlebníčková Libuše, Balcárková Josefa , Balcárková Miroslava, Linhartová Marie, Vinklerová Květa, Neoralová Slávka, Soukupová Božena, Reichlová Anna, Hegmonová Miroslava, Ondráčková Božena a Ondráčková Marie.

Hned toho léta se pořádalo veřejné cvičení na návsi, kde byli účastníci Jednoty ze Zábřehu, Leštiny, Dlouhomilova a Zvole. Tato slavnost vynesla asi 3000,- korun.

Bratr učitel Jaromír Javůrek byl požádán, aby nastoupil místo učitele na zdejší 8-leté škole. Místo mu nabízené přijmul jedině s tou podmínkou, že ve 3 letech bude postavena v Hrabové sokolovna.

Započalo se hned s přípravou na stavbu. Obec Hrabová darovala obecní pozemek, který byl vyměněn s pozemkem Karla Šafáře. Nakupovaly se hned cihly v cihelně v Ráječku. Všichni rolníci vozili cihly na vozech z Ráječku zdarma. Chalupníci zase vozili písek kravkami a tak stavba mohla být v r.1912 započata.

Zedníci, tesaři a pomocní dělníci pracovali ponejvíce zdarma. Sokolovna byla postavena v roce 1913 – 1914 a celková stavba stála jen 14000,- korun rakouských. Bylo pak zakoupeno veškeré cvičicí nářadí a cvičilo se s velikým nadšením.

Přihlásili se do naší jednoty bratři z Dubicka a Bohuslavic. Byli to bratři František a Josef Kotrlovi, Karel a Josef Hamalovi, Rudolf a Antonín Vrtkovi, František a Stanislav Hoškovi, Válek Ladislav, Žváček Jaroslav, Sládek Antonín, Sládek Jáchym, Kaiser Miloš, Vysoudil Jan, Braný Karel, Najman Alexandr, Najman Rudolf, Najman Jan,

Již v roce 1912 závodili naši bratři v Praze na všesokolském sletu. Bratři z Dubicka si založili odbor Sokola – Jednotu měli později. Nastala pak v roce 1914 I. světová válka a přestalo se cvičit, neb jsme většinou starší i mladší bratři museli na vojnu do rakouské armády. V této válce nám padlo 8 členů Sokola. Po válce 1918 se začalo u nás zase cvičit a Sokol v Hrabové stál na výši. Měli jsme hodně žactva a dorostu. Stavěli jsme dvě družstva na nářadí. Zúčastnili jsme se veškerých cvičení v župě Severomoravské. Měli jsme sami vzorné družstvo, které vystupovalo na veřejných cvičeních. Naše jednota se zúčastnila sokolských sletů v roce 1912,1920,1926,1932,1938 a konečného 1948.

V Praze závodili bratři Verner Petr a Drlík Jan, sestry Franková Růžena a Vlková Marie, která donesla vavřínový věnec.

Jeviště se stavělo v roce 1928 a hrály se pak divadla – jedno krásnější jak druhé. Jednota měla velmi vyspělé herce.

Pak nastala II. svět. válka. Sokol byl rozpuštěn a sokolovna přišla do správy obce. Na budově vězelo 45000,- korun dluhů a na bytě v sokolovně 7000,- celkem tedy 52000,- korun. Za tento obnos ručili členové odboru svými majetky (dlužní úpis v originále). Čekali jsme, jak to všechno dopadne.

Musíme však poděkovat tehdejšímu starostovi Františku Fridrichovi, který se postaral, aby obec dluh zaplatila. Když byli sokolové pronásledováni a zavírání, prohlásil, že v Hrabové se nesmí žádnému nic stát. Sokol – to že je v říši turnér a tam turnéři (cvičenci)jsou.

Výpis z kroniky obce Hrabové z r. 1911 (doslovný)

Z jara byl založen spolek „ S O K O L „.Čtenářsko-pěvecký spolek Boleslav spojil se s „Národní jednotou“ v jeden spolek, což oslaveno postavením sochy Karla Havlíčka v okrasném sádku před školou a zasazením poprsí Komenského nad vchodem do školy. Poznámka: kdy a kam poprsí J.A. Komenského zmizelo ??

S odhalením tohoto pomníku a poprsí byla spojena velká národní slavnost pořádaná společně spolky Boleslavem, Národní Jednotou a Sokolem.

Zde vystoupil „Boleslav“ po 26-ti letém úspěšném působení naposled a prohlášeno slavnostně jeho sloučení s „Národní jednotou“. Protektorát slavnosti přijalo pokrokumilovné obecní představenstvo. Slavnostními řečníky byli přisedící zemského výboru K. Sontag a tajemník „Národní Jednoty“ p. Kubis.

Současně se slavností provedeno zde okrskové cvičení sokolské, při němž též cvičil poprvé sokol zdejší. Slavnost měla finanční i mravní skvělý výsledek.

Učitel Alois Janíček v prázdninách odstěhoval se do Janoslavic a Alois Svozil do Bludova. Za ně byli přiděleni učitelé Jaromír Javůrek z Krumpachu a František Žák z Janoslavic. Oba byli horliví Sokoli a zdárně ve zdejším spolku působili.

V r. 1912 Obecní výbor povolil ve schůzi dne 19.1.1912 záměnu obecního pozemku 179/2 za stejně velikou část pozemku, od statku Aloisie Šafářové (pozn. Poláchové) č.p.10, při silnici k Dubicku. Z toho daroval část v délce 30m při silnici Sokolu na zřízení letní tělocvičny pro školu a zároveň cvičiště pro Sokola. Za to má Sokol opatřiti tělocvičnu plotem, náradím a tělocvičnu udržovati v pořádku a dovoliti žactvu cvičiti i v zimní tělocvičně.

V r. 1913 v lednu provedeny volby do obecního výboru:

Jan Pavlík starosta, Ant. Žváček I. radní, Petr Merta II. radní, Výboři – Urbášek Fr., Hrubý K., Chlebníček J., Žváček A., Drlík J., Drlík K., Linhart K., Urbášek J. a Pech Hynek.

Téhož roku započato se stavbou sokolovny. Již letošní obecní volby daly se ve znamení sokolovny. Na jedné straně přívrženci stavby na druhé odpůrci. Agitace byla velmi čilá. Jedna strana dala tisknout i letáky a rozhodila je po obci. Příznivci Sokola dostali většinu a proto byla stavba podporována. V kanceláři obecní konány po čas zimní vzdělávací večírky ve středu a v neděli otevřena čítárna.

V r. 1914 28. června – Sarajevský atentát – počátek I. světové války

Po první světové válce byl velkým iniciátorem Sokola Ondráček Josef.

Výpis, či poznámky ze života Josefa Ondráčka z Hrabové.

Narodil se 12. února 1906 v Hrabové na č.p. 97 rodičům Josefovi a Ludmile / roz. Vepřkové.

V roce 1918 nastoupil ke studiu na zábřežském gymnáziu, které ukončil v roce 1926. Doba studia je nepopsána, jen stojí za zmínku, že celých osm let docházel do Zábřeha pěšky nebo na kole za každého počasí. Pouze v zimě nocoval v Krumpachu u Švábů.

Dále absolvoval osm semestrů na Přírodovědecké fakultě Masarykovy university v Brně ukončením „Způsobností výuky zeměpisu a tělovýchovy pro střední školy a učitelské ústavy“.

Od roku 1931 působí jako suplující profesor na reálném gymnáziu v Orlové a v letech 1934 – 1936 byl řádným profesorem reálného gymnázia v Č. Těšíně a do roku 1946 v Ostravě.

Za okupace pak byl nuceně zaměstnán jako vychovatel na ostravských dolech.

Obava z bombardování Ostravy jej přinutila rodinu přestěhovat do Hrabové, kde také vybudoval zemičku jako úkryt rodiny pro případ přechodu fronty, což se ukázalo nakonec zbytečné. Obestřeno neznámou je jeho zapojení do odbojové činnosti, o čemž nevěděla ani manželka.

V roce 1947 se s rodinou stěhuje do Brna kde krátce je mu svěřena funkce inspektora tělesné výchovy, načež v roce 1948 se vrací k pedagogické činnosti jako profesor na Reálném gymnáziu, kde působil až do důchodu.

Působení v Sokole: v letech 1926-1934 byl cvičitelem mladých hrabovských sokolů, k čemuž získal vzdělání na cvičitelské škole ČOS v Praze v letech 1926-1928.

V době působení na ostravsku 1935-1938 působí tělovýchovné jednotě Sokola v Orlové, později v Sokole v Ostravě.

Ihned po válce se znovu angažuje v brněnském Sokole funkcí v náčelnictvu což následně vygradovalo v organizování XI. Vsesokolského sletu. Sám byl spoluautorem a tedy i nacvičitelem samostatné skladby „Tábornické „, což mu bylo blízké.

Sokol měl vždy velkou myšlenku a Hrabovský určitě. Byl především mladý, byl nositelem sebevědomí a aktivity. Stálo by za úvahu v této činnosti jen pokračovat i v následném století.

Bliží se Nový rok 2020, do kterého Vám Hrabovský Senior klub přeje hodně štěstí, zdraví i optimismu a vzájemné tolerance, aby Hrabová byla příjemná nejen na pohled, ale i pro společné žití a respekt.

Za Senior klub Milan Tun.

Je to již 30 let, kdy jsem poprvé slyšel od pana Václava Havla, že „pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí“. Během těch 30-ti let se mi to však nějak moc nepotvrzovalo. Od loňských voleb jsem si zažil hodně útoků na moji osobu, které byly vyvolány asi nenávistí a k tomu byla využívána lživá tvrzení a pomluvy, které byly některým občanům, mým známým a kamarádům a bylo jich více než 10, zaslány poštou. Jsem rád, že mi tito lidé dopisy ukázali a nejen to. Umožnili mi bojovat za očistění svého jména, rodiny a osoby starosty obce. Přes Státní zastupitelství a následné šetření Policie ČR, bylo posouzeno toto jednání jako přestupek a postoupeno k projednání na přestupkovém oddělení MěÚ v Zábřehu. Na projednání jsem byl přítomen osobně s paní pisatelkou a její právní zástupkyní. Paní pisatelka z Hrabové se mi na tomto jednání, pod tlakem důkazních materiálů omluvila, a tím se k sepsání a rozeslání dopisu přiznala. Jsem velmi rád, že pravda tentokrát zvítězila nad lží a nenávistí.

Milí občané, dovoluji mi abych Vám i touto cestou popřál krásné Vánoce prožité v kruhu rodiny. Dětem hodně dárků a prázdniny prožité pohybem v přírodě. Přeji Vám zapomenout na všechny starosti a strasti a do nového roku hodně zdraví spokojenosti a lásky. Mějte se všichni rádi, navštěvujte se a mluvejte spolu, protože jak jsem již jednou citoval, pravda a láska...

Jiří Linhart, starosta

V prvním čtvrtletí roku 2020 slaví své životní jubileum tito naši občané

Leden

Hroch Vít

Únor

Raichová Stanislava

Palman Milan

Březen

Haluzová Anna

Stupková Marie

Schubertová Marta

Dýčková Alena

Skyvová Alena

Holouš Bohumil

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí, pohody a lásky v rodině.

Vítání občánků.

Dne 7. prosince přijali pozvání na slavnostní přivítání rodiče s těmito novými občánky

Filip Ošťádal, narozen březen 2019

Eliška Grézlová, narozena březen 2019

Jindřich Šafář, narozen duben 2019

Kryštof Křížanovský, narozen květen 2019

Barbora Slichová, narozena září 2019

Vítání se konalo v klubovně sokolovny a děti z naší školy a školky se připojily se svým milým vystoupením.

Přejeme všem nově narozeným občánkům i jejich rodičům krásný život v naší obci.

Členky sociální a kulturní komise

Informace z OÚ:

- Přichází zima a se zimou také sníh, který je nutno z komunikací shrnovat. Velkým problémem jsou při zimní údržbě vozidla, která parkují v profilu komunikace. Žádáme Vás všechny, ***neparkujte a neodstavujte svoje vozidla na místních komunikacích a na krajské komunikaci směr Bohuslavice***, kde se nešvar parkování rozmohl nejvíce.
- K dopravě máme ještě další připomínky. Rozmáhá se odstavování a parkování vozidel na chodnících. To znemožňuje průjezd maminkám s kočárky, ty musí z chodníku sjíždět a jet po silnici. Je to bezohlednost, navíc je to dopravní přestupek.
- Neodstavujte svoje vozidla na zelených plochách, jako například u pomníku. Víme, že je jednodušší zaparkovat mimo dvůr, než si otevírat bránu.
- Již několikrát jste byli informováni o sběru oleje do speciálně označené popelnice. Na této popelnici je uvedeno do čeho oleje a tuky nalít a do popelnice vhodit.

Nevhazujte použité oleje do speciálního kontejneru ve skleněných obalech!!!!

Skleněné obaly se při vhozu rozbijí a potom je velký problém likvidace skla a vytečeného oleje z popelnice.

Po Novém roce budou rozmístěny další nádoby na použité oleje do Záhumenní a Pod Hojgrovy.

- Obec odsouhlasila podání projektu na pořízení dalších kontejnerů a nádob na tříděný sběr odpadu. V příštím roce by se měly do každého domu rozmístit nádoby o objemu 240 l žluté barvy na vytríděný plast, tyto budou občanům zapůjčeny a nebudou se již rozdávat pytle na plast. Dále budou rozmístěny ještě další kontejnery na papír, protože papíru přibývá.
 - Když jsme u toho papíru musíme apelovat na občany, aby kartony před vhozem do kontejneru rozřezali a poskládali tak aby se do zvonu uložilo co nejvíce papíru, aby když se kontejnery odváží, auto „neodváželo vzduch zabalený v krabicích“. Je to potom dost ekonomicky náročné, četnost odvozu je velká.
 - Při odvozu plastů v listopadu, bylo ve žlutých kontejnerech nalezeno vše možné, nejen plasty! Prál bych těm, kteří tam vhodili ty plesnivé knedlíky, slupky od brambor a melounů, to následně vyndávat a uklízet do bioodpadu. Kdo si myslíte, že to uklízí? Ano, naši pracovníci, kteří musí napravovat bezohlednost některých našich občanů.
 - Změnou vyhlášky vznikla obcím povinnost sběru bioodpadu celoročně. Proto zůstanou kontejnery na bioodpad na stálých místech i přes zimu. Protože někteří naši občané ještě nedodrží vyhlášku o zákazu pálení, připomínáme tento zákaz již nyní s tím, že již na jaře budou moci bioodpad vyvážet do těchto kontejnerů.
 - Lihovar, který je dnes již přímo řízen obcí, končí hospodaření se ziskem, který osciluje okolo dvou milionů korun. Příští rok bude složitější. Množství ovoce, které bylo přijato na podzim, je opravdu malé. Jeho objem přesahuje mírně 200 t, což je ¼ toho, co bylo přijato v roce 2018. I tak předpokládáme, že lihovar bude i v příštím roce v zisku. Cena pálenky byla stanovena na 156 Kč/l. Toto navýšení pokrývá nárůst ceny energií a hlavně to, že výpalky již nevyvážíme na pole, ale odváží si je bioplynová stanice v Rapotíně k ekologické likvidaci.
- Po Novém roce již nebudeme cenu, z důvodu navýšení spotřební daně z lihu, navyšovat a zůstane stejná do konce výdeje v květnu. Poslední výdej je letos v pátek 20.12.2019. V lednu začínáme vydávat 7.1.2020 každé úterý a pátek od 7:00 do 16:00 hodin.

Dovolená na OÚ : od 23.12. 2019 do 31.12. 2019

Tříkrálová sbírka v Hrabové

sobota 4.1.2020

